

[Hartvig Frisch.]

Bidragsspligt, der er paalagt en Mand. For Bidragsspligtens Vedkommende forstaaer jeg det saaledes, at Forholdet ikke kan siges at være væsentligt ændret, idet de Beløb, som en Mand har været pligtig til at levere efter nugældende Lov, har en ganske bestemt Fortrinsstilling i Mandens Bo allerede efter den nugældende Lovgivning. Derimod kommer den nye Bestemmelse om Arven jo til at medføre en væsentlig Ændring i Tilfælde af virkeligt Faderskab. Da kommer Arveregelen til, og hvorledes bliver Stillingen da, hvis man tænker sig, at en Mand dør og efterlader sig Enke og ægtefødte Børn og desuden et Barn født uden for Ægteskab?

Det uden for Ægteskab fødte Barn er arveberettiget paa lige Fod med de i Ægteskabet fødte Børn, og hvis Enken vil hendsidde i uskiftet Bo, maa hun paatage sig den Forpligtelse, som Faderen tidligere havde til Underhold af det uden for Ægteskab fødte Barn. Nu er der i § 26 tilføjet disse Ord: „dog kun saa vidt og i det Omfang Overøvrigheden efter Skøn over hendes økonomiske Forhold finder det passende“. Man er altsaa klar over, at den eventuelt meget betydelige Forringelse af Enkens økonomiske Stilling i Sammenligning med hendes Stilling som Hustru kan bevirke, at hun ikke kan tage den fulde Pligt til Bidrag, som Manden kunde have. Der er da efter Paragraffen aabnet en Ventil, saa Overøvrigheden kan gribe ind og sige: der kan ikke betales saa meget, som der hidtil er blevet betalt.

Men den anden Vej er den, at Enken skifter, saa maa hun skifte mellem samtlige Arvinger, og i saa Tilfælde vil vedkommende altsaa simpelt hen faa udbetalt sin Arvepart; om den saa strækker til til at dække Bidragsbeløbet, det kommer ikke Enken ved, idet denne har opfyldt de Forpligtelser, der kan hvile paa hende. Men nu er der næppe Tvivl om, at det ofte vil være praktisk talt umuligt at foretage et saadant Skifte. Saa snart der er Tale om fast Ejendom, vil det være umaaelig vanskeligt at faa de rede Penge ud. Der vil sikkert være Masser af Tilfælde, hvor Forholdene taler for, at Enken hendsidder i uskiftet Bo, og i saa Fald vil det altsaa blive Overøvrigheden, der maa, om jeg saa maa sige, sikre den efterlevende Enke over for de Krav, der ellers kunde rejses paa

Grundlag af den tidligere Bidragsresolution.

Hvad Mandens Stilling angaar, er der Grund til at nævne, at der i Loven om Ægtebørn gives ham en Beskyttelse, som, saa vidt jeg forstaaer, er ny. Det er i § 2, 1ste Stykke, hvor Pater-est-Regelen formuleres, det vil paa Dansk sige, at der skal føres Bevis for, at et Barn, der er født i Ægteskab, ikke er Ægtebarn, derved, at det bliver den, der tvivler, der har Bevisbyrden. Men der tilføjes dog: „Denne Regel gælder dog ikke, hvis Ægtefællerne paa Avlingstiden levede separerede eller faktisk adskilte, medmindre det godtgøres, at de inden for Avlingstiden har haft Samleje med hinanden.“

Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget betyder Ordene „faktisk adskilte“ en Ændring af det bestaaende. Hidtil har Bestemmelsen været gældende i Tilfælde af Separation, men ikke, hvor der har været det, der hedder „faktisk Adskillelse“. Der er altsaa her skabt en ændret Retsstilling, den nemlig, at naar Pater-est-Regelen ikke gælder, bliver det vedkommende, i dette Tilfælde altsaa Hustruen, der lever faktisk adskilt fra Manden, der skal føre Bevis for, at Manden er Fader, paa den Maade altsaa, at der maa rejses Faderskabssag, ligesom naar det drejer sig om et uden for Ægteskab født Barn. Det maa siges at være en vis Udvidelse af Beskyttelsen for Manden, naar de to Ægtefæller lever adskilt fra hinanden. Jeg maa tilstaa, at jeg har forstaaet, at som Pater-est-Regelen hidtil har været gældende, var det Manden, der skulde føre Beviset, medens det nu bliver hende, der skal føre Beviset. For Mandens Vedkommende vil det ogsaa være vigtigt, at man ved Blodprøven kan komme til en anden Fremgangsmaade end den hidtidige med Edsaffæggelse, og det maa sikkert betragtes som et stort Fremskridt. Men dermed følger naturligvis ogsaa Forpligtelsen for Manden til at underkaste sig Blodprøven; han vil ikke kunne nægte at levere Materialet til denne Prøve.

Endelig kommer jeg til de for Mandens Vedkommende ændrede Lovregler om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidraget. Der har jeg allerede været inde paa visse af Spørgsmaalene i min Omtale af Kvindens øgede Sikkerhed for at faa Bidraget, som for Manden naturligvis omvendt vil blive en øget Byrde. I den Forbindelse skal